

เราสู้ชีวิตนะ แต่..ชีวิตสู้กลับ

นางสาวปิยวรรณ บุญศรี

หอผู้ป่วยพิเศษ 81 งานการพยาบาลผู้ป่วยใน ฝ่ายการพยาบาล อาคารสมเด็จพระเทพรัตน์

หลายคนคงเคยได้ยิน วลีที่ว่า ‘เราสู้ชีวิตนะ แต่ชีวิตสู้กลับ’ ที่กำลังเป็นกระแสในตอนนี้ วลีนี้สร้างมาเพื่อจะสื่อถึงช่วงชีวิตที่เราอดทนต่อส้อมอย่างหนักกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การเรียน การใช้ชีวิต ที่แม้ว่าเราจะพยายามต่อสู้แบบยิบตาและเหน็ดเหนื่อยทุ้มเทแค่นั้น แต่สิ่งที่สะท้อนกลับมามันหนักหน่วงและโหมกระหน่ำชีวิตเรากว่าเดิม ละฉันเองก็เป็นพยาบาลคนหนึ่งที่ ‘สู้ชีวิตมาก แต่ชีวิตสู้กลับ’ เช่นกัน โดยเฉพาะเรื่องการทำงาน ขึ้นเวรวันไหน ไม่ว่าจะก้าวขาข้างไหนออกมาจากบ้านก็ตาม จิ้งจกจะตก หรือไม่ตก เวรนั้นมักยุ่งเสมอ จนขึ้นดำนาน อินซาร์ทอาถรรพ์ประจำเวร หากวันไหนหยุดยาวไปทำบุญกลับมา เวรต่อมาฉันมักพาสมาชิกปิ้งปรีเย่ตลอด ไม่ Intubation ก็ย้าย ICU

ในอาชีพพยาบาลตลอด 8 ปี ของฉันนั้น ไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ อย่างที่ทุกคนรู้ ว่าการเป็นพยาบาลไม่สามารถจะเลือกคนไข้ หรือผู้รับบริการที่เราดูแลได้ การทำงานในแต่ละเวร ต้องดูแลคนไข้ในทีม 3-5 คนทำงานจนไม่ได้เหลือบมองนาฬิกา บางเวรเดินทั้งวัน จนแทบจะเดินทางถึงเชียงใหม่หรือใต้สุดของประเทศไปเลยก็ได้ บางวันเวรเย็นมาก คนไข้ในความดูแลของฉัน ถ้ามีอาการวิกฤติ และต้องได้รับการดูแลและทำหัตถการพร้อมๆ กัน ในวันนั้น ไม่ต้องพูดถึง ไม่ว่าจะเป็นสายลม หรือมีคุณไสยวัดดังไหนๆ ก็ไม่อาจต้านทานดวงเวรในวันหรือเวรนั้นๆ ได้เลย ไม่ต้องพูดถึงความเหน็ดเหนื่อย เพราะบางครั้งเหนื่อยจนไม่มีแรงจะพูด เพราะการทำงานทุกอย่างต้องเร่งรีบ เพื่อช่วยเหลือและดูแลผู้ป่วยให้ทันกับเวลา หากผู้ป่วยรายนั้นต้องการการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน ถ้าหากเป็นบางอาชีพ เจอปัญหาหนักๆ เจอเอกสารที่ยุ่งยาก หรือเกิดความเหนื่อยล้าต้องการพัก คงสามารถหยุดพักได้ รอให้หายเหนื่อยค่อยกลับมาสู้กับงานใหม่ แต่สำหรับอาชีพพยาบาลแบบฉัน ทุกนาทีคือชีวิตของคนไข้ แม้ฉันจะเหนื่อย อาหารระหว่างวันไม่ต้องพูดถึง แป้งบนหน้าหรือสีปากไม่ต้องได้เติม ต่อให้ฉันสู้ชีวิตและชีวิตสู้กลับฉันมาเท่าไร ฉันก็ต้องสู้ต่อเพื่ออีกชีวิตที่รอคอยการดูแลจากฉัน นั่นและคือสิ่งที่ฉันพร้อมสู้กลับเสมอ

ในบางครั้งพอมีเวลากลับมาทบทวนชีวิตในแต่ละวัน ฉันยังแปลกใจว่า ทำไมฉันจึงมีแรง และพลังงานมากขนาดนั้นได้อย่างไร อาจเป็นแรงบันดาลใจเล็กๆ หรือพลังงานเล็กๆ บางอย่าง ที่คอยขับเคลื่อนให้ทำงานอย่างมีความสุข หรืออาจเป็นคำขอบคุณของคนไข้ หรือการได้เห็นเค้าปลอดภัย เลยทำให้พยาบาลตัวเล็กๆ อย่างฉันสู้ชีวิตในการเป็นพยาบาลอย่างสุดกำลังและความสามารถ แล้วคุณล่ะ เคย ‘สู้ชีวิตมาก แต่ชีวิตสู้กลับบ้างหรือเปล่า